

בולעטין # 208 - טבת תש"מ לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבֵאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.
באר שבע, ארץ ישראל

רשב"ם בבא בתרא דף קיח/ב

אמרו לו [אנן] מזרעא דיוסף כו' - והיינו דכתיב ויאמרו בני יוסף לא ימצא לנו ההר כלומר אין אנו חוששין לאותו הר היינו יער כדכתיב התם הר יהיה לך כי יער הוא:

עולי עין - הן עולין על העין ושולטין עליו ואין העין עולה עליהן:

והכתיב קרא אחרינא - ותרי קראי למה לי:

נראה בעיני דהכי גרס לא קשיא מר מקיש מתלוננים למרגלים ומר לא מקיש מתלוננים למרגלים דתניא כו' - ולקמן מפרש לה:

זה צלפחד - מילתא דפשיטא היא דהא כתיב לעיל בנות צלפחד אלא אגב גררא דהנך קאמר לה ונראה בעיני שחסר מן הספרים דהכי קתני רישא דהך ברייתא בסיפרי אבינו מת במדבר ר' עקיבא אומר נאמר כאן במדבר ונאמר להלן מדבר מה מדבר האמור כאן צלפחד אף מדבר

האמור להלן צלפחד דמינה שמעינן דהיינו מקושש והוא לא היה בתוך
העדה כו' כי הכא:

זו עדת מרגלים - דכתיב בהו עד מתי לעדה הרעה הזאת אשה המה
מלינים עלי (במדבר יד) את השאר:

אלו מתלוננים - כדמפ' מתלוננים שבעדת קרח דכתיב בהו לכן אתה וכל
עדתך הנועדים על ה' והאי דקאמר עדת קרח כמשמעו מסקנא דמילתיה
היא:

מר מקיש - הואיל ונכתבו בפסוק אחד וכי היכי דירשו המרגלים ירשו נמי
המתלוננים:

ומר לא מקיש - לא חשיב ליה היקש כיון דלא כתיב ביה וי"ו בתוך העדה
והנועדים:

לכולה ארעא דישראל - לאו דוקא כולה אלא רובה כדכתיב וילונו העם על
משה לאמר מה נשתה דבשלמא למ"ד דלא מקיש הרי כל שבט ושבט
נחלו חלק קרוביהם מתלוננים שבשבטים אלא למאן דמקיש נגרעה כל
נחלת שבט ושבט טובא ואנן קיימא לן ומקראי איכא למילף דאפילו חלק
אחד מאלף לא נטלו:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)